

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010511
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného T. P., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/67/2017 zo dňa 11.10.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

T. P., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., Q. XX, vo väzbe od 23.03.2017 do 10.08.2017

ukladá

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, ods. 4 per analogiam Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci a to plynovej pištole značky TAU Brno CZ, model TAU 7, kalibru 4,5mm, výrobného čísla T50409.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 11.10.2017sp. zn. 1T/67/2017 bol obžalovaný T. P. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 09.03.2017 v čase asi od 23:00 hod. do 23:30 hod. na mieste prístupnom verejnosti v Bratislave - Petržalke na M.. W. X/A zo zadnej strany podniku Y. U. fyzicky napadol poškodeného A. Q., a to

tak, že ho dva alebo tri krát udrel hlavou do oblasti tváre, na čo začal poškodený krváčať, následne obvinený odišiel na Q. ul. V U. do herne vedľa bývalého hotela L., kde poškodený dňa 10.03.2017 v čase asi o 01:19 hod prišiel za obvineným taxíkom, pričom obvinený prikázal poškodenému nastúpiť do jeho osobného motorového vozidla zn. Audi, s ev. č. Q s tým, že ak nastúpi, tak to ožerie jeho rodina, presnejšie jeho matka a mladšia sestra, na čo poškodený do auta nastúpil a sadol si na zadné sedadlo za spolujazdcom, obvinený si sadol na miesto vedľa vodiča, pričom ako sa otočil na poškodeného, tak tomuto dal tzv. hlavičku do oblasti tváre, na čo sa poškodenému pustila krv, potom obvinený prikázal poškodenému vystúpiť z vozidla, čo poškodený vykonal, po chvíli vyšla z herne nachádzajúcej sa vedľa uvedeného hotela L. N., ktorá si sadla na miesto vodiča, obvinený si sadol na miesto spolujazdca a poškodený na miesto za spolujazdcom, následne sa na danom vozidle presunuli smerom na Jarovce k bufetu pri hrádzi vedľa tzv. betonárky, kde obvinený s poškodeným vystúpili z vozidla, kde obvinený začal označovať poškodeného za konfidenta, bonzáka a krysu, a začal ho kopať do hlavy, pričom takto ho kopol asi 20 krát a tiež mu dal približne 20 tzv. hlavičiek, týmto spôsobom ho dokopal až do prvého jazera za hrádzou, kde poškodený skončil vo vode, potom poškodený vyliezol z vody, obvinený ho znovu začal kopať do oblasti hlavy, pričom takto sa presunuli naspäť k autu, kde poškodený zostal ležať na zemi, na čo obvinený vytiahol z kufru svojho auta krátku jednovýstrelovú pištoľ českej výroby, zn. TAU Brno CZ, model TAU 7, kalibru 4,5 mm, výrobného čísla A podišiel k poškodenému a strčil mu hlaveň zbrane do úst, pričom mu tým vyrazil niekoľko zubov, následne obvinený s L. N. odišli z miesta činu a poškodený zostal na danom mieste, pričom uvedeným konaním obvinený opakovanými údermi hlavou a kopmi stredne silnej až silnej intenzity zameranými bezprostredne na hlavu spôsobil poškodenému A. Q., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. - U., prechodne bytom M.. W. X/A, Q. pomliaždenie mozgu s odreninami v temnej oblasti, otras mozgu, pomliaždenie mozgu so zakrvácaním čelovej oblasti vpravo - čo sa považuje za poškodenie životne dôležitého orgánu, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, pomliaždenie tváre s opuchom a krvnou podliatinou okolo oboch očí, odreninu kože tváre pod ľavým okom a psychickú pourazovú stresovú poruchu a nutnosťou hospitalizácie na psychiatrickom oddelení s dobou liečenia 3 mesiace, počas ktorej bol závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodeného a škodu vo výške 4834,76 eur a týmto konaním obvinený spôsobil poškodenie spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. krajská pobočka Bratislava, Ružová dolina č. 10 Bratislava škodu vo výške 1387,36 eur vynaložením liečebných nákladov na poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenému A. Q..

Za uvedený zločin bol obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 per analogiam, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému A. Q..

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to plynovej pištole značky TAU Brno CZ, model TAU 7, kalibru 4,5mm, výrobného čísla T50409.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu a to poškodenému A. Q. vo výške 4994,65 eur a poškodenej VŠZP a.s. Bratislava vo výške 1576,09 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 442), ktoré odvolanie písomne odôvodnila podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V dňa 16.11.2017.

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že okresný súd sa pri ukladaní trestu dôsledne neriadil ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Konaním obžalovaného bol narušený vysoko chránený záujem a to ochrana ľudského zdravia a priamo ohrozený život poškodeného. Útok obžalovaného vykazoval vysoký stupeň brutality, bol premyslený a naplánovaný a nebol jednorazovým skratovým konaním. Po spáchaní skutku, obžalovaný zanechal poškodeného napospas osudu na mieste činu, pričom len so

šťastím nedošlo k vážnejšiemu až smrteľnému následku. V podrobnostiach poukázala na znalecký posudok znalca L.. F., čo do mechanizmu zranenia, zraňujúcej sily, intenzity a následkom vzniknutým a možným.

Prokurátorka zastáva názor, že uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, nie je možné rozhodne v danom prípade považovať za dostačujúci trest na nápravu a prevýchovu obžalovaného. Zdôraznila, že obžalovaný bol deväťkrát prejednávaný pre priestupky a aj keď sa na neho hľadá ako na netrestaného, nie je možné pri posudzovaní jeho osoby opomenúť, že už bol raz súdne trestaný v roku 2012. Napriek tomu spáchal brutálny zločin a ďalšie dva prečiny. Práve s poukazom na osobu páchatela a jeho doterajší život, má za to, že uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody by nevedlo k jeho náprave, nakoľko obžalovaný nedodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti.

Použitie zmiernujúceho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. okresným súdom nie je na mieste, nakoľko odporuje zákonu a súčasne u obžalovaného by nebolo na mieste ani použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Samosudca okresného súdu neodôvodnil konkrétnymi okolnosťami uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, ani použitie zmiernujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák., pričom len všeobecne poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 55/2016, ktoré sa ale odráža od existencie podmienok na použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Takto odôvodnený rozsudok, v tejto časti považuje pre neurčitosť za neodôvodnený a arbitrárny. Samosudca pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na ktoré prihliadal a to s poukazom na spôsob spáchania činu, aké bolo to spáchanie, ktoré malo odôvodniť použitie ustanovenia § 39 Tr. zák., aký bol následok činu, nešpecifikoval aké zavinenie odôvodnilo použitie tohto ustanovenia, samosudca nešpecifikoval osobu páchatela, prečo toto ustanovenie použil u osoby, ktorá nevedla riadny život, neuviedol aké boli pomery páchatela, pre ktoré bolo potrebné toto ustanovenie použiť a napokon, ani nešpecifikoval aká je možnosť nápravy páchatela pri použití uvedeného ustanovenia.

Súdom popísanú argumentáciu k údajnej motivácii obžalovaného, ktorá ho mala viesť k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a k tak brutálnemu útoku na poškodeného ako „aktu občianskej spravodlivosti“ nie je možné ani brať ako právny argument v dnešnej civilizovanej občianskej spoločnosti vážne.

Zastáva názor, že v posudzovanom prípade nie je na mieste ani priznanie poľahčujúcej okolnosti písm. n/ ustanovenia § 36 Tr. zák. Navrhla preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom a obžalovanému popri treste prepadnutia veci uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Procesné strany sa k odvolaniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V písomne nevyjadrili.

Keďže splnomocnenec poškodeného ako aj splnomocnenec VŠZP, a.s. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu napriek riadne a včas vykázanému doručeniu nedostavili, verejné zasadnutie za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bolo vykonané v ich neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom, prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava sa pridržala písomne vypracovaného odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovanému uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V zamietnuť. Zdôraznil, že obžalovaný pred skutkom aj po skutku riadne pracuje ako recepčný v hoteli Sun v Senci a odkladá si peniaze, aby mohol nahradiť škodu, ktorú spôsobil poškodenému.

Obžalovaný T. P. na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že je mu veľmi ľúto, čo sa stalo, chcel len zabrániť poškodenému v činnosti, ktorú vykonával, dnes by postupoval úplne inak.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V je čiastočne dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali, (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani konanie, ktoré tomuto výroku prvostupňového rozsudku predchádzalo, nakoľko z obsahu spisu bolo zistené, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 11.10.2017 v súlade podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného T. P. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (t.j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe). Predseda senátu uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace len s výrokom o treste.

Vychádzajúc z tejto situácie odvolací súd preskúmal len výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pri ukladaní trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovení § 34, § 36, §37, 38 Tr. zák., čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane mierny.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Zmyslom a účelom trestu v najvšeobecnejšom zmysle je ochrana spoločnosti pred kriminalitou.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd sa týmito ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy a to odpis registra trestov, správy o priestupkoch ako aj znalecké posudky. Konštatoval, že obžalovaný bol doposiaľ

jedenkrát súdne trestaný a to v roku 2012 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 06.09.2012 sp. zn. 4T/114/2012, právoplatného 02.10.2012 pre § 345 ods. 1 Tr. zák. (krivé obvinenie) na peňažný trest vo výmere 700 eur spolu s náhradným trestom vo výmere 5 mesiacov, ktorý peňažný trest zaplatil 16.10.2013, takže zo zákona sa na neho hľadí ako na netrestaného. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát priestupkovo postihnutý, v prevažnej miere pre porušenie povinnosti vodiča.

Odvolací súd je toho názoru, že osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby, pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatela, bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatelom, ktorý sa opakovane dopúšťa ďalšej trestnej činnosti krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu treba ukladať tresty nepodmienečné s využitím rozmedzia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V posudzovanom prípade v súvislosti s výrokom o treste je potrebné uviesť, že u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák., priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pričom poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) odvolací súd obžalovanému nepriznal, vzhľadom na to, že pre splnenie tejto poľahčujúcej okolnosti neboli splnené zákonné podmienky, keďže túto je možno prijať len vtedy, že k samotnému priznaniu musia pristúpiť i ďalšie okolnosti a to aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch než je jeho výsluch. Dôvodom nemožnosti priznania poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák. je nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne (viacnásobne), vyplývajúca z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. Z prirážajúcich okolností bola zistená len jedna a to z ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zák. (viac trestných činov).

Keďže obžalovaný uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, a ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne), naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maiorem (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (do konca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, odvolací súd teda mimoriadne znížil na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Kým v prípade dohody o vine a treste môže obžalovaný získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne.

Krajský súd teda po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

Krajský súd uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, ods. 4 per analogiam Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Pri ukladaní trestu zohľadnil najmä charakter spáchania skutku (brutalita útoku) ako aj následky spôsobené takýmto konaním obžalovaného poškodenému.

Odvolací súd uvádza, že aj keď je trest uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, za ktorý trestný čin bolo možné ukladať trest v rámci zákonnej sadzby od štyroch do 10 rokov, ide

o obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovanému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

Krajský súd súčasne uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to plynovej pištole, ktorá bola použitá na spáchanie trestnej činnosti, vlastníkom ktorej sa stáva štát.

Vo zvyšných, týmto rozsudkom nezmenených výrokoch, napadnutý rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý, teda vo výrokoch o vine, právnom posúdení skutkov, ako aj vo výroku o náhrade škody, nakoľko tieto výroky jednak ani neboli odvolaním obžalovaného ani poškodených napadnuté, ale boli uložené aj plne v súlade so zákonom.

Na základe vyššie uvedených úvah a na základe odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V, odvolací súd rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.